

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 687/05
15.09.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића, Анђелке Станковић и Јанка Лазаревића, чланова већа и саветника Миле Бандуке, као записничара, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела из члана 33. став 3. у вези става 1. Закона о оружју и муницији и др., решавајући о жалби Окружног јавног тужиоца у Београду, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду К. 1252/04 од 22.2.2005.године, после седнице већа одржане дана 15.9.2005.године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Београду а пресуда Окружног суда у Београду К. број 1252/04 од 22.2.2005.године ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом је оглашен кривим оптужени АА због кривичних дела неовлашћено држање ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 1. Закона о оружју и муницији за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и изазивања опште опасности из члана 187. став 3. у вези става 1. КЗ РС за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и за наведена дела у стицају осуђен на јединствену казну затвора од једне године и два месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 1.6. до 17.6.2004.године.

Истом пресудом оптуженом је изречена мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци побијане пресуде и одређено да ће се ти предмети по правноснажности пресуде доставити надлежном СУП-у.

Оптуженом је изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара на слободи и одређено да ће се иста извршити након правноснажности пресуде при Заводу за болести зависности у Драјзеровој улици у Београду.

Оптужени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Против те пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Београду због одлуке о кривичној санкцији с предлогом да се пресуда преиначи и оптуженом изрекне казна затвора у дужем трајању.

Бранилац оптуженог адв.АБ је поднела одговор на жалбу јавног тужиоца с предлогом да се жалба као

неоснована одбије а првостепена пресуда потврди.

Републички јавни тужилац Србије је поднеском Ктж. 826/05 од 26.4.2005.године подржао жалбу Окружног јавног тужиоца и предложио да се та жалба уважи.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу члана 375. ЗКП у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца оптуженог на којој је размотрио све списе овог предмета и по оцени навода изнетих у жалби и одговору на ту жалбу нашао:

Првостепена пресуда не садржи повреде закона на које другостепени суд пази по службеној дужности (члан 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП).

Испитујући првостепену пресуду у побијаном делу Врховни суд налази да је жалба јавног тужиоца неоснована.

Појединачне те јединствена казна затвора од једне године и два месеца на коју је оптужени осуђен побијаном пресудом у складу су са тежином извршених кривичних дела и степеном кривичне одговорности оптуженог. Приликом одмеравања казне првостепени суд је имао у виду све у овом погледу релевантне чињенице и околности, па је тако као олакшавајуће околности узео признање дела изражено кајање, околност да је био у посебном расположењу због давања помена свом оцу да се ради о лицу које је у радном односу и да се налази пред пензијом, које је околности с правом оценио особито олакшавајућим околностима које оправдавају примену одредаба члана 42. и 43. ОКЗ и утврђивање казне затвора испод најмање мере прописане казне за кривична дела у питању. Неосновани су стога наводи жалбе јавног тужиоца да је утврђена казна затвора за кривично дело неовлашћено држање ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 1. Закона о оружју и муницији блага с обзиром на огромну количину ватреног оружја, муниције и експлозивних материја коју је оптужени неовлашћено држао а што је првостепени суд свакако имао у виду.

Такође су неосновани и наводи жалиоца да је оптужени признао извршење тога дела у ситуацији када је наведено оружје бомбе и муниција пронађено и одузето и указује да исто не може представљати олакшавајућу а ни особито олакшавајућу околност.

Стога се како појединачне тако и јединствена казна затвора за дела извршена у стицају оцењују довољним за остварење у закону прописане сврхе кажњавања (члан 33. ОКЗ) па се супротни наводи жалбе о благо утврђеној казни за кривично дело неовлашћено држање ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 1. Закона о оружју и муницији те и благој јединственој казни затвора као и предлог за изрицање строже казне показују неоснованим.

Правилне су и одлуке о мери безбедности одузимања предмета и обавезног лечења алкохоличара на слободи донете на основу члана 69. и 65. ОКЗ.

Са свега напред изнетог а на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа

Мила Бандука, с.р. судија,

Новица Пековић,с.р.

За тачност отправка

